

Lovforslag nr. L 55. Fremsat den 6. november 1996 af socialministeren (Karen Jespersen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om tilbageholdelse af stofmisbrugere i behandling

(Forlængelse af ordning med mulighed for at tilbageholde stofmisbrugere i behandling m.v.)

§ 1

I lov nr. 349 af 14. maj 1992 om tilbageholdelse af stofmisbrugere i behandling, som ændret ved lov nr. 922 af 25. november 1992, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. I forbindelse med delegation af visitationskompetencen efter § 68 a, stk. 4, i lov om social bistand kan beføjelser efter denne lov overlades til en kommunalbestyrelse. Endvidere kan socialministeren efter ansøgning meddele tilladelse hertil, jf. § 138 e, stk. 2, i lov om social bistand.«

2. § 2 affattes således:

»§ 2. I forbindelse med tilbud om støtte til stofmisbrugere i form af døgnophold i henhold til § 68 a, stk. 2 og 4, jf. § 96 i lov om social bistand, kan der træffes beslutning om, at en stofmisbruger skal have tilbud om at indgå en kontrakt om behandling for stofmisbrug med mulighed for tilbageholdelse.

Stk. 2. Beslutning efter stk. 1 træffes

- 1) i amtskommuner af det udvalg, som efter den sociale styrelseslovs § 10, stk. 3, træffer beslutning om ydelser til enkeltpersoner,
- 2) i kommuner af det udvalg, som efter den sociale styrelseslovs § 2, stk. 2, træffer beslutning om ydelser til enkeltpersoner samt
- 3) i kommuner med magistratsordning af vedkommende magistratsmedlem.

Stk. 3. Afslag på tilbud efter stk. 1 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.«

3. § 3, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Den myndighed, der træffer beslutning efter § 1, fører tilsyn med en privat behandlingsinstitution efter § 96, stk. 4, i lov om social bistand, der har indgået kontrakt med en stofmisbruger efter stk. 1, og kan i denne forbindelse indhente de nødvendige oplysninger hos den private institution til brug for behandling af en sag efter loven.«

4. § 6, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Beslutningen efter stk. 1 skal straks forelægges den i § 2, stk. 2, nævnte myndighed, som senest 3 dage efter, at beslutningen er truffet, træffer den endelige beslutning i et møde, jf. dog § 22, stk. 2, 1. pkt., i lov om kommunernes styrelse. I magistratskommuner træffes den endelige beslutning af vedkommende magistratsmedlem. Stofmisbrugeren skal straks have meddelelse om beslutningen, som skal være skriftlig og begrundet.«

5. I § 7, 3. pkt., og § 8, 1. pkt., ændres »§ 2, stk. 1 og 2,« til: »§ 2, stk. 2,«.

6. I § 11 ændres »folketingsåret 1996-97« til: »folketingsåret 1999-2000«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 1997.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Baggrunden for lovforslaget

Ved lov nr. 349 af 14. maj 1992 fik amtskommunerne samt Københavns og Frederiksberg kommuner adgang til at fastholde stofmisbrugere i behandling. Med henblik på at følge udviklingen inden for behandlingen af stofmisbrugere forudsattes loven taget op til revision ved begyndelse af folketingsåret 1996-97.

Trods det at loven ikke har været bragt i anvendelse siden dens ikrafttræden den 1. juli 1992, foreslår regeringen, at den bibeholdes med visse ændringer frem til folketingsåret 1999-2000, hvor den påny tages op til revision på baggrund af eventuelle erfaringer i den mellemliggende periode.

Baggrunden for forslaget om at videreføre ordningen trods manglende anvendelse er, at ordningen eventuelt vil kunne indgå som et supplement til de omlægninger og udbygninger, der er en følge af de ændringer i bistandsloven, der trådte i kraft den 1. januar 1996, og de yderligere midler, som er afsat til stofmisbrugsområdet i en 4 års-periode.

Formålet med ordningen er især at støtte yngre stofmisbrugere over 18 år, der er motiveret for behandling, og som endnu ikke i større omfang er kommet i konflikt med straffeloven som følge af misbruget, men andre aldersgrupper bør også kunne få tilbuddet.

Loven er baseret på 3-dobbelt frivillighed: For det første er det den enkelte amtskommune, der tager stilling til, om man vil anvende loven. For det andet kræves der konkret beslutning om at tilbyde en stofmisbruger at indgå kontrakt om behandling for stofmisbrug med mulighed for tilbageholdelse. Og for det tredje kræves der tilslutning fra den stofmisbrugers side, som har fået tilbud om kontrakt af den omhandlede type.

Ordningen er, bl.a. fordi behandlingen foregår i et åbent behandlingsmiljø, præget af begrænsninger med hensyn til betingelserne for at tilbageholde, tilbageholdelsens tidsmæssige udstrækning og midlerne til at sikre tilbageholdelsen.

Tilbageholdelse kan således kun ske, når der er begrundet formodning om, at stofmisbrugeren vil afbryde den aftalte behandling, og det vil være uforvarsvarligt ikke at tilbageholde den pågældende fordi

- 1) udsigten til ophøret af misbruget eller en betydelig og afgørende bedring af tilstanden ellers vil blive væsentligt forringet, eller
- 2) stofmisbrugeren frembyder nærliggende og væsentlig fare for sig selv eller andre.

Tilbageholdelse kan kun ske, hvis mere lempelige foranstaltninger er utilstrækkelige, og tilbageholdelse skal ophøre, når betingelserne for den foretagne tilbageholdelse ikke længere er til stede.

Kontrakt om behandling med tilbageholdelsesmulighed kan højst indgås for en periode på 1/2 år. Den samlede tilbageholdelsesperiode inden for denne periode kan ikke overstige 2 måneder, ligesom den enkelte tilbageholdelse ikke kan vare over 14 dage.

Isolation og fixering er ikke tilladt i forbindelse med tilbageholdelsen, og fysisk magtanvendelse er kun tilladt i det omfang, det er nødvendigt for at afværge, at stofmisbrugeren udsætter sig selv eller andre for nærliggende fare for at lide skade på legeme eller helbred.

Der kan foretages aflåsning af institutionen og værelser om natten, og ydre døre kan aflåses i kortere perioder om dagen.

Der er opstillet en række garantier i forbindelse med anvendelse af tilbageholdelsesordningen, der skal sikre misbrugerens rettigheder. Således vil en stofmisbruger, der ikke ønsker at indgå en tilbageholdelseskontrakt fortsat have adgang til øvrige behandlingstilbud.

Stofmisbrugeren, der har indgået en kontrakt, vil til enhver tid kunne opsiges kontrakten, dog ikke i forbindelse med iværksat tilbageholdelse.

Den konkrete, foreløbige beslutning om tilbageholdelse, der træffes af behandlingsinstitutionens leder, skal straks forelægges den myndighed, der har truffet beslutning om tilbud om tilbageholdelseskontrakt, amtskommunens personsagsudvalg. Dette udvalg skal inden 3 dage træffe den endelige beslutning om tilbageholdelsen. Stofmisbrugeren skal straks

have meddelelse om beslutningen, som skal være skriftlig og begrundet.

Endelig skal personsagsudvalget efter anmodning fra stofmisbrugeren indbringe beslutningen om tilbageholdelsen for retten efter reglerne i retsplejelovens kapitel 43 a. Ligesom stofmisbrugeren både ved indgåelse af kontrakten og ved personsagsudvalgets beslutning om tilbageholdelsen orienteres om muligheden for at indbringe beslutningen for retten.

I dansk lovgivning er der ikke hjemmel for tvangsanbringelse og tvangsbehandling, som f.eks. i svensk lovgivning, for personer på grund af misbrug af rusmidler, men ud over tilbageholdelsesordningen i den foreliggende lov findes der en række muligheder for at lægge pres på stofmisbrugere om at acceptere behandling.

En ung under 18 år kan således efter *bistandslovens* § 35 anbringes uden for hjemmet uden samtykke fra den unge selv og forældremyndighedens indehaver, bl.a. på grund af misbrugsproblemer, kriminel adfærd og andre svære sociale vanskeligheder, hvis der er åbenbar risiko for, at den unges sundhed eller udvikling lider alvorlig skade.

Efter *retsplejelovens* § 723 kan det som vilkår for tiltalefravald bl.a. fastsættes, at der iværksættes hjælpeforanstaltninger efter *bistandsloven*, herunder stofmisbrugsbehandling.

I forbindelse med en betinget dom kan retten efter *straffelovens* § 57 fastsætte vilkår, bl.a. om misbrugsbehandling. Tilsvarende vilkår kan fastsættes i forbindelse med prøveløsladelse efter *straffelovens* § 39, stk. 2.

Endelig kan stofmisbrugere, forudsat samtykke, efter *straffelovens* § 49, stk. 2, overføres til behandling i en behandlingsinstitution for stofmisbrug.

Ved folketingsbeslutning B 46 om iværksættelse af en forsøgsordning med behandling af kriminelle stofmisbrugere som alternativ til ubetinget frihedsstraf af 28. marts 1995 vedtog Folketinget, at der skulle iværksættes et 3-årigt forsøg med behandling af kriminelle stofmisbrugere. Forsøgsordningen begyndte 1. august 1995.

Forsøgsordningen gennemføres på grundlag af straffelovens regler om betingede domme. Forsøgsordningen omfatter herudover et mindre antal kriminelle stofmisbrugere, der efter en konkret vurdering kan overføres fra fængsel eller optages direkte uden forudgående afsoning til behandling i institution i medfør af straffelovens § 49, stk. 2.

Forsøgsordningen forudsættes alene at komme på tale som alternativ til en ubetinget straf af flere måneders fængsel, i almindelighed næppe under 6 måneder og over 1 år.

I henhold til folketingsbeslutningen er forsøgsordningen iværksat dels i Fyns Amtskommune og ved retterne i Fyns Amt, dels i Frederiksborg Amtskommune og ved retten i Helsingør.

På baggrund af en undersøgelse af forsøgsordningens anvendelse og forløb det første år overvejes det at udvide forsøgsordningen geografisk, således at alle retskredse og kommuner i Frederiksborg Amt deltager i forsøget, dvs. at ordningen udvides til også at omfatte retterne i Hørsholm, Hillerød, Helsingør og Frederikssund.

Vedrørende den foreliggende lov er der trods manglende konkret anvendelse af behandlingskontrakt med mulighed for tilbageholdelse truffet principiel beslutning i Ribe, Vestsjællands og Frederiksborg amtskommuner om, at man vil benytte lovens muligheder. I Ribe Amtskommune er beslutningen om anvendelsen begrænset til gravide stofmisbrugere. I Århus Amtskommune traf man i 1992 beslutning om, at loven for tiden ikke skulle anvendes i amtskommunen, men at der skulle være mulighed for tilbageholdelse i enkelttilfælde, hvis en sådan behandlingsmulighed etableres i andre amter.

Mens Frederiksborg Amtskommune først har truffet den principielle beslutning om at anvende loven i maj 1996, og ikke frem til nu har tilbudt stofmisbrugere behandlingskontrakt med mulighed for tilbageholdelse, har de andre nævnte amtskommuner, som i længere tid har haft den principielle beslutning, ikke fundet behov for konkret at bringe den i anvendelse.

I de øvrige amtskommuner, Københavns og Frederiksborg kommuner er indstillingen, bortset fra Nordjylland Amtskommune, at loven ikke bør videreføres.

Den gennemgående begrundelse herfor er, at amtskommunerne finder, at stofmisbrugsbehandling bør baseres på frivillighed, men der er også henvisning til ressourcemæssige årsager.

Det er regeringens opfattelse, at med den ændrede struktur på stofmisbrugsområdet, hvor visitationen og dermed ansvaret nu ligger mere entydigt i amtskommunerne og i visse større kommuner, som har fået delegeret ansvaret, vil det være hensigtsmæssigt at kunne lade tilbageholdelsesadgangen indgå som del af det samlede udbud af behandlingsmuligheder.

Der er således nu en tættere sammenhæng mellem visitationsproceduren med fastlæggelse af handleplan og den forudsatte fremgangsmåde ved anvendelse af behandlingskontrakt med tilbud om tilbageholdelse. Overvejelser om tilbud om denne mulighed for den enkelte stofmisbruger vil derfor mere naturligt kunne indgå i den samlede vurdering af det rette tilbud til den enkelte stofmisbruger, som ønsker behandling.

F. t. 1. vedr. tilbageholdelse af stofmisbrugere i behandling

Ud over forslag om forlængelse af ordningen indeholder lovforslaget tillige tilpasninger til de ændringer i bistandsloven, som blev gennemført ved lov nr. 432 af 14. juni 1995 om ændring af lov om social bistand (Amtskommunalt ansvar for stofmisbrugsbehandling).

Det foreslås således, at de større kommuner ud over Københavns og Frederiksberg kommuner, som i dag efter nævnte lovs § 68 a, stk. 4, efter aftale med amtskommunen har fået overladt at tilbyde støtte til stofmisbrugere med ophold i kommunen, også får mulighed til at tilbyde behandlingskontrakt med mulighed for tilbageholdelse. Det drejer sig om Aalborg, Randers, Århus, Fredericia, Esbjerg og Odense kommuner.

Det foreslås endvidere, at den beføjelse, den private institution uden driftsoverenskomst har til selv at tilbyde tilbageholdelseskontrakt, dog med godkendelse af amtet, overgår til amtet, som har beføjelsen ved behandling på andre typer af institutioner. Baggrunden herfor er, at visitation til de private institutioner uden driftsoverenskomst ved den foretagne ændring af bistandslovens § 96 nu sker efter samme regler som ved visitation til de øvrige tilbud, og der derfor ikke er grund til, at den private institution selvstændigt tilbyder behandlingskontrakt med mulighed for tilbageholdelse.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Ved fremsættelse af lovforslaget til den nuværende lov forudsattes der kun administrativt merarbejde af mindre omfang samt udgiftsneutralitet i forhold til den kommunale sektor, idet ordningen dels bygger på frivillighed dels må indgå i forbindelse med den samlede prioritering af midlerne til stofmisbrugsbehandling.

Dette er fortsat regeringens vurdering, og den konstaterede tilbageholdelse ved udnyttelse af ordningen giver ikke anledning til at forvente ændring heri.

Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

Det findes sigtsmæssigt, at ansvaret for stofmisbrugsbehandling i almindelighed og ansvaret for tilbud om behandlingskontrakt med mulighed for tilbageholdelse følges ad.

Derfor foreslås det, at i de tilfælde, hvor amtskommune og kommune er enige om, at hele eller dele af visitationen til stofmisbrugsbehandling efter bistandslovens § 68 a, stk. 4, overlades til kommunen, kan det endvidere aftales, at beføjelsen til generelt at beslutte at anvende loven og konkret at træffe beslutninger efter den tillige overlades til kommunen.

Den foreslåede ændring indebærer også, at i de tilfælde, Socialministeriet efter bistandslovens § 138 e, stk. 2, måtte tillade, at en kommune uden, at der kan opnås enighed herom med en amtskommune, får visitationskompetencen, samtidig kan få overladt beføjelserne efter loven.

Til nr. 2, 3, 4 og 5

Ændringerne er dels en konsekvens af forslaget om, at kommuner med selvstændig kompetence til visitation til behandling kan få overladt kompetencen på denne lovs område, og dels er ændringerne en konsekvens af forslaget om, at private behandlingsinstitutioner uden driftsoverenskomst indgår i ordningen på lige fod med med andre behandlingsinstitutioner efter bistandslovens § 96, dvs. offentlige institutioner og selvejende institutioner med driftsoverenskomst med det offentlige.

Til nr. 6

Forslaget medfører, at ordningen om tilbageholdelse af stofmisbrugere i behandling fortsætter i yderligere en 3 års-periode med henblik på en nærmere vurdering af ordningen i folketingsåret 1999-2000.

Til § 2

Ikrafttræden foreslås til den 1. juli 1997 med henblik på at give mulighed for fornyede overvejelser om anvendelse af lovgivningen i lyset af de foretagne ændringer, ikke mindst den foreslåede mulighed for visse kommuner til at tilbyde behandlingskontrakt med mulighed for tilbageholdelse.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov nr. 349 af 14. maj 1992 om tilbageholdelse af stofmisbrugere i behandling, som ændret ved lov nr. 922 af 25. november 1992, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. I forbindelse med delegation af visitationskompetencen efter § 68 a, stk. 4, i lov om social bistand kan beføjelser efter denne lov overlades til en kommunalbestyrelse. Endvidere kan socialministeren efter ansøgning meddele tilladelse hertil, jf. § 138 e, stk. 2, i lov om social bistand.«

§ 1. ---

Stk. 2. En beslutning efter stk. 1 omfatter døgninstitutioner i henhold til § 96 i lov om social bistand og private døgninstitutioner, hvormed der ikke er indgået overenskomst, jf. § 96, stk. 2.

2. § 2 affattes således:

»§ 2. I forbindelse med tilbud om støtte til stofmisbrugere i form af døgnophold i henhold til § 68 a, stk. 2 og 4, jf. § 96 i lov om social bistand, kan der træffes beslutning om, at en stofmisbruger skal have tilbud om at indgå en kontrakt om behandling for stofmisbrug med mulighed for tilbageholdelse.

Stk. 2. Beslutning efter stk. 1 træffes

- 1) i amtskommunen af det udvalg, som efter den sociale styrelseslovs § 10, stk. 3, træffer beslutning om ydelser til enkeltpersoner,
- 2) i kommuner af det udvalg, som efter den sociale styrelseslovs § 2, stk. 2, træffer beslutning om ydelser til enkeltpersoner samt

- 3) i kommuner med magistratsordning af vedkommende magistratsmedlem.

Stk. 3. Afslag på tilbud efter stk. 1 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.«

§ 2. I forbindelse med behandling af stofmisbrugere på institutioner i henhold til § 96 i lov om social bistand kan det udvalg, der efter den sociale styrelseslovs § 10, stk. 3, træffer beslutning om ydelser til enkeltpersoner, beslutte, at en stofmisbruger skal have tilbud om at indgå en kontrakt om behandling for stofmisbrug med mulighed for tilbageholdelse. Beslutningen træffes i samarbejde med opholdskommunen. I Københavns Kommune træffes beslutningen af vedkommende borgmester.

Stk. 2. I de i § 1, stk. 2, nævnte private institutioner træffer institutionslederen beslutning om, hvorvidt en stofmisbruger skal have tilbud om at indgå en kontrakt om behandling for stofmisbrug med mulighed for tilbageholdelse. Beslutningen skal godkendes af den i stk. 1 nævnte myndighed.

Stk. 3. Afslag på tilbud efter stk. 1 eller godkendelse efter stk. 2 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

3. § 3, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Den myndighed, der træffer beslutning efter § 1, fører tilsyn med en privat behandlingsinstitution efter § 96, stk. 4, i lov om social bistand, der har indgået kontrakt med en stofmisbruger efter stk. 1, og kan i denne forbindelse indhente de nødvendige oplysninger hos den private institution til brug for behandling af en sag efter loven.«

§ 3. ---

Stk. 2. Amtsrådet, i Københavns og Frederiksberg Kommuner, kommunalbestyrelsen, fører tilsyn med en privat døgninstitution, der har indgået kontrakt med en stofmisbruger efter stk. 1, og kan indhente de nødvendige oplysninger hos den private institution til brug for godkendelse efter § 2, stk. 2, og den endelige beslutning efter § 6, stk. 2.

4. § 6, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Beslutningen efter stk. 1 skal straks forelægges den i § 2, stk. 2, nævnte myndighed, som senest 3 dage efter, at beslutningen er truffet, træffer den endelige beslutning i et møde, jf. dog § 22, stk. 2, 1. pkt., i lov om kommunernes styrelse. I magistratskommuner træffes den endelige beslutning af vedkommende magistratsmedlem. Stofmisbrugeren skal straks have meddelelse om beslutningen, som skal være skriftlig og begrundet.«

§ 6. ---

Stk. 2. Beslutning efter stk. 1 skal straks forelægges den i § 2, stk. 1 og 2, nævnte myndighed, som senest 3 dage efter, at beslutningen er truffet, træffer den endelige beslutning i et møde, jf. dog § 22, stk. 2, 1. pkt., i lov om kommunernes styrelse. I Københavns Kommune træffes den endelige beslutning af vedkommende borgmester. Stofmisbrugeren skal straks have meddelelse om beslutningen, som skal være skriftlig og begrundet.

5. I § 7, 3. pkt., og § 8, 1. pkt., ændres »§ 2, stk. 1 og 2,« til: »§ 2, stk. 2,«.

§ 7. Tilbageholdelse skal ophøre, når betingelserne i § 5 ikke længere er til stede. Den enkelte tilbageholdelse kan ikke vare over 14 dage fra beslutningen i henhold til § 6, stk. 2, og den kan ikke overstige 2 måneder inden for 6 måneder. Beslutningen om ophøret af tilbageholdelsen træffes af behandlingsinstitutionens leder og skal efterfølgende meddeles den i § 2, stk. 1 og 2, nævnte myndighed. Stofmisbrugeren skal straks have meddelelse om ophøret af tilbageholdelsen.

§ 8. Den i § 2, stk. 1 og 2, nævnte myndighed skal efter anmodning fra stofmisbrugeren indbringe beslutningen om tilbageholdelse for retten efter reglerne i retsplejelovens kapitel 43 a. Stofmisbrugeren skal både i forbindelse med indgåelse af kontrakten, jf. § 3, stk. 1, og samtidig med at pågældende får meddelelse om beslutning efter § 6, stk. 2, orienteres om muligheden for at få beslutningen indbragt for retten.

6. I § 11 ændres »folketingsåret 1996-97« til: »folketingsåret 1999-2000«.

§ 11. Forslag til revision af loven fremsættes for Folketinget senest ved begyndelsen af folketingsåret 1996-97.

Skriftlig fremsættelse (6. november 1996)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg skal hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om tilbageholdelse af stofmisbrugere i behandling. (Forlængelse af ordning med mulighed for at tilbageholde stofmisbrugere i behandling m.v.).

(Lovforslag nr. L 55).

Ifølge § 11 i lov nr. 349 af 14. maj 1992 om tilbageholdelse af stofmisbrugere i behandling skal socialministeren fremsætte forslag for Folketinget om revision af ordningen ved betydelsen af folketingsåret 1996-97.

Ved lovens ikrafttræden den 1. juli 1992 fik amtskommunerne samt Københavns og Frederiksberg kommuner adgang til at fastholde stofmisbrugere i behandling.

Loven er baseret på 3-dobbelt frivillighed: For det første er det den enkelte amtskommune, der tager stilling til, om man vil anvende loven. For det andet kræves der konkret beslutning om at tilbyde en stofmisbruger at indgå kontrakt om behandling for stofmisbrug med mulighed for tilbageholdelse. Og for det tredje kræves der tilslutning fra den stofmisbrugers side, som har fået tilbud om kontrakt af den omhandlede type.

I 3 amtskommuner: Ribe, Vestsjællands og Frederiksborg amtskommuner har amtsrådet truffet principiel beslutning om at benytte lovens muligheder, men den er ikke hidtil bragt til konkret anvendelse.

Den gennemgående begrundelse for ikke at anvende loven er, at amtskommunerne finder,

at stofmisbrugsbehandling bør baseres på motivation og frivillighed.

Jeg er enig i, at stofmisbrugsbehandling her i landet skal bygge på frivillighed, men jeg finder, at den foreliggende ordning netop bygger på frivillighed, og at tilbageholdelselementet reelt kan bruges som en støtte i motiveringsarbejdet. Det er endvidere min opfattelse, at med den ændrede struktur på stofmisbrugsområdet, hvor visitationen og dermed ansvaret nu ligger mere entydigt i amtskommunerne og i visse større kommuner, som har fået delegeret ansvaret, vil det være hensigtsmæssigt at kunne lade tilbageholdelsesadgangen indgå som del af det samlede udbud af behandlingsmuligheder.

Der er således nu en tættere sammenhæng mellem visitationsproceduren med fastlæggelse af handleplan og den forudsatte fremgangsmåde ved anvendelse af behandlingskontrakt med tilbud om tilbageholdelse.

Ud over forslag om forlængelse af ordningen indeholder lovforslaget tillige tilpasninger til de ændringer i bistandsloven, som blev gennemført ved lov nr. 432 af 14. juni 1995 om ændring af lov om social bistand (Amtskommunalt ansvar for stofmisbrugsbehandling).

Med de administrative ajourføringer foreslås tilbageholdelsesordningen bibeholdt frem til folketingsåret 1999-2000, hvor den påny tages op til revision på baggrund af eventuelle erfaringer i den mellemliggende periode.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige og hurtige behandling.